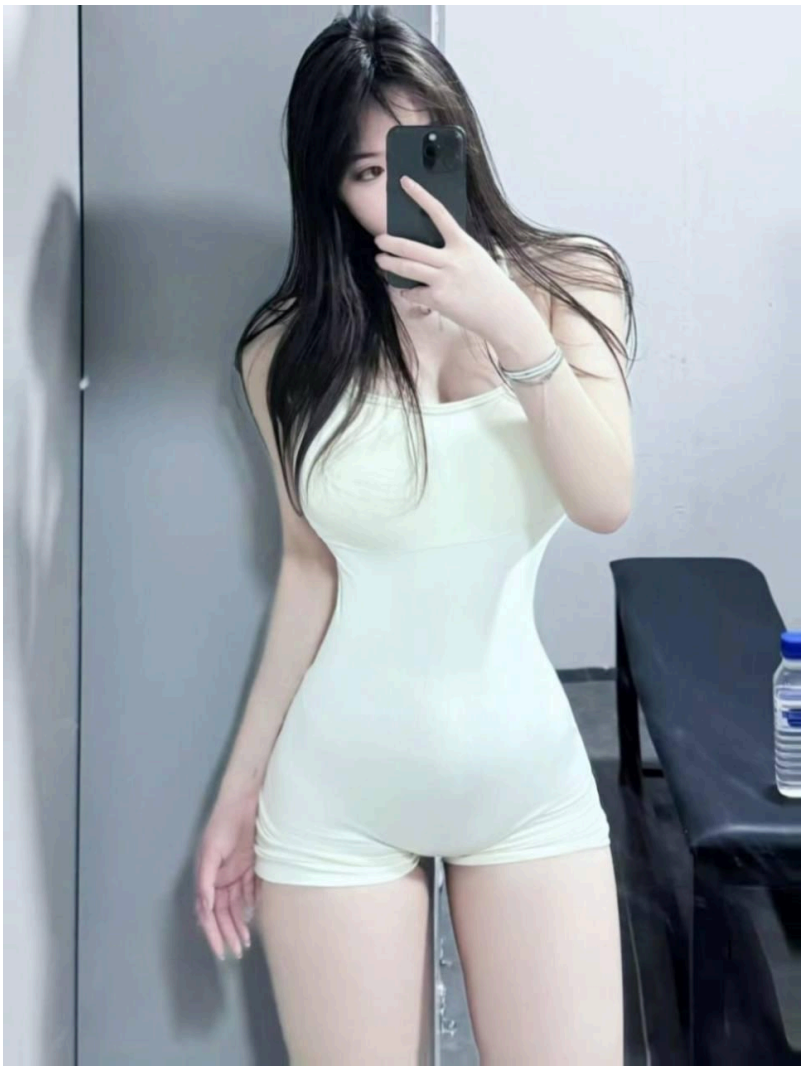
Chap 71: Ninh lên cơn ghen

….Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

... Sáng hôm sau Ninh tỉnh dậy thấy Như quay lưng về phía mình, anh ngáp ngủ và dang tay ôm vợ, bầu ngực to của Như cọ vào tay Ninh, theo thói quen anh đưa tay lên bóp vài ba cái, anh mân mê các thứ khiến đầu ti Như nổi lên, lúc này nàng mới vặn vẹo người ngái ngủ.

-Ưm… anh… còn sớm mà… ưm… -Như dụi đôi mắt bồ câu của mình và khẽ mở ra nhìn chồng. Ninh không nói gì anh chỉ mỉm cười và hôn vợ, kể cả mới ngủ dậy trông cô ấy vẫn rất xinh, gương mặt trắng trẻo, đôi môi tỏ tươi pha một chút tiều tụy đáng yêu của mái tóc dài.

Ninh rất yêu đời, anh vừa hôn Như vừa bóp ngực nàng, Ninh rất thích hôn vợ mỗi sáng thế này vì mùi thơm của cơ thể, hơi ấm, vị ngọt của môi… Anh yêu đời cỡ này vì hôm qua anh và Phi đã tiến thêm một bước cực kỳ quan trọng đến với thành công của chuyến đại công tác lần này. Nhưng anh đâu hề biết ngay hôm qua lúc anh đang đi ăn tiệc, cơ thể cực phẩm của vợ anh bị chính người bố đáng kinh xâm phạm.

Ông ta đã rất khéo léo lợi dụng tình thế để đưa đẩy Như và làm tình với nàng… một cuộc làm tình đầy sung sướng cho cả hai. Thậm chí đến sáng nay Như vẫn không quên được cảm giác tối qua. Nàng nhìn lên trần nhà mặc cho chồng đang lúi húi hôn hít nàng. Gương mặt Như trở nên đỏ ửng khi nghĩ lại… cái thứ đó đã lấp đầy bên trong bướm nàng… Thật điên rồ nhưng cũng thật sảng khoái.

-Ưm… anh đi đánh răng đi… -Như đẩy mặt Ninh ra vì mùi trong miệng chồng.

-Thơm quá… thơm quá… -Ninh hít hà cơ thể vợ, anh ôm hôn đủ kiểu vì mùi thơm tỏa ra mỗi sáng của Như. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Như há miệng ra rồi mím lại, nàng từ từ ngồi dậy và bước đôi chân thon dài của mình xuống giường… Như vuốt tóc qua mang tai rồi nhìn chồng mỉm cười, một nụ cười không mấy tự nhiên vì cảm giác tội lỗi lúc này. Nếu như anh ấy biết tối qua nàng và bố anh ấy vừa làm chuyện đó, thử hỏi cuộc sống này sẽ đến đâu?

Đối với Như mà nói, loạn luân là một việc cực kỳ sai trái nhưng thực sự lúc đó nàng không thể cưỡng lại được, trước đây khi nàng cùng lão ăn mày ân ái nàng đâu có cảm giác tội lỗi nhiều đến mức này… thật không thể tin nổi nàng lại để bố anh Ninh đút cái thứ đó vào trong người… Thậm chí còn để ông ấy xuất vào trong.

Như ôm bụng mình và xoa nhẹ, nàng nhíu lông mày lại và cầm điện thoại lên thì hôm qua là ngày rụng trứng của nàng, bảo sao cơ thể hưng phấn đến mức đó… thật là nguy hiểm, lát nữa chắc chắn nàng phải đi mua thuốc tránh thai…

Như thở dài nhìn chồng mình, trông anh ấy sáng nay rất vui vẻ… Nàng nghe loáng thoáng tối qua hai anh đã đạt được thỏa thuận khai thác mỏ… Nhìn chồng vui Như cũng vui lây, nhưng cảm giác tội lỗi không thể xóa bỏ, nàng phải làm sao bây giờ… Trước mắt nó vẫn đang là bí mật… Như thở dài nhắm mắt lại và bước vào phòng tắm thay đồ.

20 Phút sau… Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Như!!! Em không ăn sáng à? em đi đâu đó? –Ninh ngồi trong phòng ăn gọi với ra khi thấy bóng Như chạy vụt qua.

-Em không ăn đâu! Em đi ra ngoài có chút việc nha!!! –Như nói và đi thẳng ra cửa. Ninh thấy vậy cũng đứng dậy đi theo.

Lúc này trong phòng ăn có đầy đủ mọi người… Ông Lưu, Uyên và Phi. Sáng nay Phi rất phấn khởi về việc đạt được thỏa thuận khai thác mỏ nên gương mặt anh trông cực kỳ rạng ngời và anh đang ngồi kể lại chuyện tối qua cho ông Lưu nghe.

-Tất cả mọi công lao đều nhờ Uyên bố ạ! –Phi mỉm cười đầy tự hào, dù vậy anh vẫn có ánh mắt liếc ra ngoài để ý tới Như… Anh nghĩ có khi cái Như vẫn đang ngại mình nên không dám vào ăn. Sự gượng gạo này đầy khó chịu, nhưng chuyện đã rồi đành phải sống chung với nó, dù gì sắp tới anh cũng sang Kenya nên có lẽ sẽ không có cơ hội giải thích với Như.

-Anh đừng nói vậy, em có giúp được gì đâu! –Uyên có chút ngại khi từ tối qua đến giờ được chồng nàng khen ngợi không ngớt.

-Con đừng khiêm tốn! Người ta nói thành công không nằm ở quá trình hay kế hoạch thực hiện… Thành công đôi lúc nằm ở sự may mắn… Dù sao ta cũng thay mặt tập đoàn cảm ơn con! –Ông Lưu cười và nhìn Uyên. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Sáng nay ông Lưu cũng rất cao hứng vì cơ thể sảng khoái của mình, tim ông lại đập mạnh hơn khi nghĩ đến cảm giác tối qua, con bé Như trông mông to, chân dài vậy mà bướm nó khít như gái còn trinh, đến một người đầy kinh nghiệm tình trường như ông Lưu cũng phải chào thua, ông xuất nhanh đến mức còn rút không kịp nên đã bắn hết tinh trùng vào trong bướm con bé, không biết nó có mang thai không, điều này thực sự quá nguy hiểm.

Ông Lưu đưa miếng dưa vào mồm nhai nhồm nhoàm và trầm ngâm suy nghĩ… Mấy cô con dâu của ông, đứa nào cũng xinh đẹp, ngoan ngoãn, tài giỏi và… dâm ngầm… Điều này thực sự là một lợi thế lớn để giúp ông Lưu thực hiện được những hành vi sai trái của mình. Chỉ có hai thằng con trai của ông vì công việc quá bận rộn mà không hề để ý đến những sự thay đổi này…

-Bố! bố!! –Phi khua tay trước mặt bố mình vì thấy ông ấy cứ đơ ra nhìn Uyên.

-À! Sao vậy?... Ta rất tự hào vì con!... Khà khà… Phi nên thưởng cho vợ một món quà nhé! –Ông Lưu giật mình và nói ấp úng. Thấy vậy Uyên lườm ông Lưu một cái rồi tiếp tục ăn cơm như không có chuyện gì xảy ra. Nàng biết thừa trong đầu ông lại nghĩ ra mấy thứ bậy bạ nên mới đần mặt ra như vậy. Thậm chí có cả anh Phi ở đây ông ta vẫn dám làm thế.

-Vâng! Chỉ cần vợ con thích, quà gì cũng được bố ạ! –Phi mỉm cười nhìn sang Uyên với ánh mắt trìu mến.

-Thế nào? Thế khi nào các anh lại sang đó? –Ông Lưu chống tay xuống bàn nhìn Phi với gương mặt nghiêm túc, ánh mắt có phần thúc ép.

-Dạ… sau khi hoàn thành nốt thủ tục bọn con sẽ sang bên đó liền! Bố yên tâm, dự án lần này đã thành công được 70% rồi! –Phi nói xong ông Lưu chỉ cười nhạt, vì ông muốn hai thằng con mình sang đó lắm rồi. Từ lúc bọn nó về cứ như con kỳ đà cản mũi… Đến cái Uyên… ông không thể lại gần quá năm phút.

Nhưng cũng may mắn khi trong vài tháng này ông được làm tình hai lần với con bé Như, thật là một sự may mắn kỳ diệu… nó đã bù lại phần nào nhu cầu của ông, nếu không ông sẽ phát điên lên mất. Đến giờ ông vẫn chưa thực sự tin mình đã được làm tình với cả hai chị em. Bỗng ông Lưu cau mày lại khi nghĩ đến còn một con chuột nhắt lén lút nhìn trộm ông trên ban công mà ông chưa có thời gian xử lý.

…. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Lúc này Ninh đang đứng ngoài cổng, anh liếc theo chiếc xe chở vợ mình phóng đi vào các con phố nhỏ… Vẫn là ông xe ôm ấy, tại sao vợ mình hay đi theo lão già này vậy? Ninh có chút khó

chịu vì nghĩ đến chuyện tối qua khi nàng cho phép mấy ông già mù sờ vào cơ thể Ninh lại cảm thấy lo lắng nhưng vì tin tưởng vợ nên anh cũng đành gác lại, nhưng trong lòng vẫn có một cái gì đó bức bối khi thấy vợ đi với ông xe ôm kia.

Ninh đứng trầm ngâm ở cổng nhìn lên những tán cây xung quanh nhà… Một thời gian rất dài rồi anh chưa làm tình với Như, cô ấy là một cô gái trẻ, chắc chắn sẽ có rất nhiều nhu cầu… Những trò đùa của mình có thật sự hơi quá không? Ngộ nhỡ cô ấy lỡ lầm bởi một phút yếu lòng ngoài kia mà anh không biết thì sao… Ninh thở mạnh, anh cảm thấy lo lắng về chuyện này, nhưng cũng không khỏi hưng phấn… Ninh đấm vào thân cây, anh cũng không hiểu sao mình lại có sở thích bệnh hoạn đến vậy.

Vợ anh thì xinh đẹp tựa tiên nữ, nàng còn sở hữu một cơ thể nóng bỏng hơn bất kể ai mà Ninh biết kể cả những diễn viên phim người lớn anh đã từng xem. Chính vì vợ có một cơ thể đẹp đến vậy nên đôi lúc Ninh mới sinh ra cái thói bệnh hoạn muốn khoe khoang? Muốn nhìn phản ứng của những kẻ thấp hèn, yếu kém, hay phản ứng của những ông già sẽ thế nào khi thấy cơ thể vợ mình…

Anh thực sự muốn thấy phản ứng của họ, muốn biết họ sẽ hưng phấn ra sao? sướng đến mức nào? Sẽ thế nào khi họ xuất tinh với cơ thể nóng bỏng của Như… bệnh này có rất nhiều cảm xúc khó tả… những điều đó gây cho Ninh một sự hưng phấn mạnh không thể diễn tả thành lời, một sở thích khiến anh có thể sẽ bị nghiện.

Có rất nhiều cảm xúc diễn ra trong cơ thể Ninh mỗi khi anh lên cơn, đỉnh điểm anh muốn thấy những kẻ thấp hèn đó chạm vào cơ thể vợ mình, thậm chí nếu Như có cho hắn ta làm tình anh cũng sẽ đồng ý với chút đau đớn trong lòng nhưng không đáng kể. Bởi vì anh muốn thấy vợ mình sướng với con cu khác không phải của mình…

Nhưng điều đó có lẽ quá xa với khi trong Ninh vẫn cảm thấy vợ mình sẽ không dễ dàng gì để chuyện đó xảy ra… Đơn giản vì Ninh biết gu của Như yêu cầu rất cao… Nếu là lão xe ôm kia thì chắc chắn không phải… Nhưng khi vợ mình đang cần quan hệ mà lại đi với lão ta nhiều quá sẽ bị lão lợi dụng thì sao?… Người ta bảo lửa gần rơm lâu ngày cũng bén… Ninh vò đầu bứt tai, lúc này có rất nhiều suy nghĩ đối lập trong anh. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Nhưng Ninh nào đâu ý thức được trò đùa dại của anh sẽ ảnh hưởng đến Như thế nào khi anh liên tục bơm vào đầu nàng những thứ bậy bạ, những thứ bệnh hoạn, thúc ép vợ mình cho người khác sờ vào cơ thể để thỏa mãn "cơn thèm" của mình.

Trò đùa đó thực sự là con dao hai lưỡi, nó đã gây ra cho Như những cảm xúc và suy nghĩ lệch lạc, cộng thêm tính cách thục nữ dễ đồng cảm và hiền lành thì nàng luôn là đối tượng của những kẻ biến thái rình rập bên cạnh. Những kẻ luôn muốn quan hệ với Như bất kể lúc nào.

Còn về phía Như, là một cô gái xinh đẹp tuyệt trần, có một cơ thể cực phẩm khiến bất kể ai cũng phải thèm khát khi nhìn thấy…. Thì đi cùng với đó nàng lại là một cô gái có nhu cầu cao và thường xuyên bị chồng "bỏ đói". Vì thiếu thốn nên Như luôn tò mò và có cảm giác mãnh liệt với những con cu to dài…

Ninh đã vô tình đẩy vợ vào con đường tận cùng của cảm xúc bất lực, nàng bất đắc dĩ phải làm điều có lỗi sau lưng chồng… Nhưng Ninh vẫn chưa hề biết điều đó… Là một sự quả báo hay phần thưởng cho kẻ bệnh hoạn như Ninh? Dù là lý do nào đến thời điểm này có lẽ sự lo lắng của Ninh sẽ là quá muộn?

…… Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Cùng lúc đó trên một con phố nhỏ.

-Mày đi mua thuốc thì hiệu nào chả được, sao bắt tao đi xa thế? – Ông Lú vừa lái xe vừa ngoái lại càu nhau với Như.

-Bác cứ đi đi ạ, bác đi càng xa càng tốt nha! –Như ngồi hơi sát nên bị ép ngực vào lưng ông Lú.

-Mày ngồi dịch ra đi, cứ ép vú vào lưng tao, tao chịu sao nổi? –Ông Lú ra vẻ cục cằn nhưng thực ra ông rất sướng. Tuy tính tình là vậy nhưng ông ta rất biết lấy lòng tin của người khác bằng vẻ thẳng thắn của mình. Việc nói vậy với Như cũng để khiến con bé thấy tự nhiên hơn chứ được Như ép ngực vào lưng là một diễm phúc lớn của ông rồi. Nhưng vì luôn cảm thấy hồi hộp kèm chút ngại nên ông Lú nói toẹt ra luôn cho thoải mái chứ trước ông đâu dám.

-Dạ… cháu xin lỗi ạ… -Như mím môi lại và ngồi dịch ra một đoạn. Nàng xấu hổ gương mặt lại đỏ lên vì da mặt nàng rất nhạy cảm. Nàng thực sự không để ý đến điều đó, và nàng tự cho đó là vô duyên khi bị bác Lú nhắc nhở như vậy.

-Thôi tao nói vậy thôi, mày ngồi dịch vào không ngã, Vú mày với lưng tao thì có gì phải ngại, tao chỉ sợ chồng mày nhìn thấy mày ngồi gần quá lại rách việc! –Thấy Như ngồi hơi xa, xe cũng bị tròng trành khó điều khiển nên ông Lú lại nói kiểu khác.

-Vâng ạ… Cháu thấy ngồi xa cũng hơi nguy hiểm ý… -Nói xong Như bám vào eo ông Lú và ngồi dịch lên, nhưng lần này nàng đã để ý hơn, không ép ngực vào lưng ông Lú nữa.

Nhưng đi được một đoạn, sau vài góc cua Như lại ép ngực mình vào lưng bác Lú, bởi vì ngực nàng khá to nên không thể không chạm được, nàng thà chạm hẳn vào còn hơn thi thoảng bị quệt qua thấy buồn buồn khó chịu lắm. Bởi vì Như lúc nào cũng chỉ mặc một chiếc áo lót mỏng không gọng, nên nàng cảm nhận rất rõ. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Đi trên đường hai bác cháu đúng tương phản với nhau khi ông Lú đen nhẻm, áo quần thì cũ kỹ, thậm chí chiếc áo sơ mi màu xám còn bị rách nách, bên dưới chiếc quần vải màu xám cũng sờn chỉ lắm rồi, chân ông đi một đôi dép tổ ong bẩn bẩn mầu của đất.

Còn Như hoàn toàn ngược lại, đầu đội chiếc mũ bảo hiểm lưỡi trai màu đen của ông Lú, mái tóc dài suôn mượt bay theo gió, đôi môi đỏ, làn da trắng mịn không tì vết, ánh mắt dễ thương xinh đẹp đến mức bất kể ai nhìn thấy cũng bị tương tư mất một thời gian. Lúc này nàng đang mặc một chiếc áo phông hàng hiệu, một chiếc quần đùi bò ngắn bó sát vào mông và bướm. Nó làm lộ ra đôi chân dài trắng mịn của nàng… Đi đến đâu nàng cũng kéo theo ánh mắt trầm trồ của rất nhiều người.

-Mày mua cái loại thuốc gì mà bắt tao đi xa thế? –Ông Lú lại quay lại hỏi.

-Cháu… cháu mua thuốc tránh thai… -Như xấu hổ đỏ mặt, nàng không hiểu sao lại nói điều này với ông Lú nữa. Chắc bởi vì nàng hay nói chuyện với ông ta nên cũng cảm thấy ông ta như bạn mình vậy.

-Thuốc tránh thai? Mày đi léng phéng bên ngoài à mà thuốc tránh thai? –Ông Lú quay mặt lại nhìn Như.

-Suỵt!!! Bác nói bé thôi ạ… Cháu… dấu chồng… -Như ấp úng vì nàng lại phải nói dối, chả lẽ bảo tối qua bị bố chồng xuất vào trong nên mới phải đi mua thuốc tránh thai?

-Sao mày phải dấu chồng?

-Bọn cháu… thực ra là cháu, vẫn chưa muốn có em bé… mà hôm qua… anh ấy lỡ xuất vào trong… -Như xấu hổ đỏ cả mặt, ông Lú cũng vậy, nghe con bé nói "xuất vào trong" khiến ông liên tưởng đến nhiều thứ làm con cu trong quần khẽ cựng lên.

-Thế sao mày bắt tao chở đi xa thế? bộ ở gần nhà không có quán thuốc à? –Ông Lú lại cằn nhằn.

-Dạ… Thì cháu dấu chồng mà bác, phải đi xa một chút không anh ấy biết lại trách cháu…

-Ui dào! Chuyện vợ chồng sinh con đẻ cái thì hai đứa mày phải nói rõ ràng quan điểm với nhau, cứ uống thuốc không tốt cho sức khỏe đâu, chồng mày lại tưởng nó bị vô sinh đấy!

-Vâng ạ! hì hì… Sau cháu sẽ nói rõ hơn với chồng… -Như cười vì thấy ông bác xe ôm cũng lo lắng cho mình đấy chứ.

-Bộ từ trước đến nay mày bắt chồng bắn ra ngoài hả? –Ông Lú đi xe chậm hơn và nói chuyện với Như. Ông đang lợi dụng tình hình lúc này để nói đến chủ đề tế nhị với con bé một cách tự nhiên nhất.

-Dạ… vâng ạ… -Như ấp úng nói và nhìn ra hướng khác.

-Mà năm nay mày bao nhiêu nhỉ?

-Dạ cháu 21 ạ… Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Cái tuổi xuân hừng hực thế này mà mày bảo bắn ra ngoài thì có phí không!!! –Ông Lú vỗ đùi.

-Dạ… là sao ạ? –Như lại tò mò.

-Thế tao hỏi mày, bắn vào trong hay bắn ra ngoài mày sướng hơn? –Ông Lú vẫn tính cách bỗ bã không sửa được.

-Dạ… eo bác ý, tự dưng hỏi chuyện ấy ngoài đường… -Như đập nhẹ vào bờ vai săn chắc của ông Lú.

-Ui dào, chả ai nghe thấy gì đâu! Vợ chồng mày ấy, nếu muốn kế hoạch hóa thì đi đặt vòng rồi bắn vào trong cho sướng tội gì bắn ra ngoài đúng không nào? –Ông Lú biết những lời lẽ của mình nhạy cảm nên không dám oang oang cái mồm như những câu chuyện khác, vì dù gì ông cũng đang chở con bé xinh xắn cỡ này, nếu oang oang nói những điều đó sẽ gây chú ý rất lớn.

-Dạ vâng ạ… Đặt vòng ấy ạ? -Như xấu hổ đỏ cả mặt.

-Ừ! Đặt vòng xong chúng mày thích bắn bao nhiêu vào trong cũng không có em bé đâu!

-Mà đàn ông bọn tao chỉ muốn bắn vào trong, nó sướng thôi rồi! Đàn bà phụ nữ chúng mày cũng thế còn gì! –Ông Lú nói xong không thấy Như nói gì, điều này khiến ông thấy ngại.

-Ơ hay con bé này! Tao hỏi mà mày chẳng nói gì… Phụ nữ chúng mày giống nhau thật, bà vợ tao ở nhà cũng thế! Ngày xưa tầm tuổi chúng mày, tao nhiều lúc muốn hỏi bà có sướng không? Im bặt!!! chẳng nói chẳng rằng, mặt cứ thẹn thùng xong không nói làm tao điên lên bao lần rồi!

-Nhưng mà ngại lắm ý… bác gái không nói cũng đúng mà bác, xấu hổ bỏ xừ ra…

-Nhưng mà tao thích phải thừa nhận! đằng này lấy nhau mấy chục năm chưa bao giờ bà thừa nhận với tao “em sướng lắm, em phê lắm” chưa bao giờ! –Ông Lú vừa nói vừa lượn lách ngoài đường.

-Hi hi… -Như ôm miệng cười, vì nàng thấy bác Lú hơi giống anh Ninh, nhiều lúc anh ấy cũng hay hỏi mấy điều tương tự như vậy lắm.

-Sao mày cười? Thế tao hỏi mày… Bắn vào trong sướng hơn đúng không? –Ông Lú có vẻ khá cay cú gằn giọng xuống.

-Vâng! Vâng! Sướng hơn… trời ạ… hi hi… -Như vẫn ôm miệng cười, nhưng câu trả lời dịu dàng của nàng đã xoa dịu tất cả sự ức chế của ông Lú.

-Đấy! thế có phải tốt hơn không! Ha ha ha… –Ông Lú cười sướng vang to khắp một con ngõ nhỏ. Như cũng ôm miệng cười híp cả mắt lại vì cái tính hiếu thắng hài hước của ông bác. Nhưng sau đấy là một cảm xúc hưng phấn ập tới với ông Lú khi ông được Như thừa nhận con bé cũng thích bắn vào trong. Điều này khiến chim ông cửng tướng lên, làm ông phải cầm vạt áo che lại.

-Tao phải cảm ơn mày đấy! Mày là cô gái đầu tiên thừa nhận điều đó với tao! –Đi được một đoạn ông Lú quay lại nói. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Dạ… không có gì đâu ạ hihi… mà sao bác thích người ta phải thừa nhận thế ạ? Con gái mà bác nhìn phản ứng phải tự đoán chứ ạ hihi… -Lúc này Như cũng đã ngồi sát hơn khiến bộ ngực nàng ép chặt vào lưng ông Lú. Hai đầu ti nàng nổi lên cứng đơ trong lớp áo lót mỏng.

-Tính tao là thế đấy, mấy chục năm ở với vợ chưa bao giờ bà ta mở mồm ra nói gì lúc chúng tao làm tình, cứ như cái khúc gỗ trôi sông! –Ông Lú lắc đầu rồi về số "cạch! cạch!" để lách vào ngõ nhỏ.

-Hi hi… Bác tả ngộ thế!… Như khúc gỗ luôn ạ? Hi hi hi… –Như lại ôm miệng cười.

-Chả thế thì sao, chim tao cũng không phải bé, bà cứ nằm đờ người ra trông nhạt nhẽo không? Hỏi sướng không cũng không nói gì, chơi xong thì đứng dậy! Ờ kỳ lạ! Thế mới hay!

-Ầu!!! Hay là bác gái thích chim to hơn… hi hi… -Như nói xong thì tự dưng thấy mình cũng hơi quá đà rồi.

-Ái chà con bé này, khẩu khí cũng ghê nhỉ? Thử chưa mà biết! –Ông Lú liếc ra đằng sau lại không thấy Như nói gì, con bé chỉ ngắm nhìn đường nhưng thực ra đang xấu hổ vì câu chuyện của bác Lú.

-Hả? Thử chưa mà biết? –Ông Lú lại hỏi thêm câu nữa vì khá cay khi thấy con bé trêu mình như vậy. Cứ nghĩ nó hiền mà nó độp cho một câu cứng họng.

-Nô! Nô! Chồng cháu không cho thử! hi hi hi… -Như ôm miệng cười, vì nàng cũng chỉ muốn trêu bác Lú một chút cho đỡ chán nhưng ai ngờ lại làm bác ấy tự ái. Nói vậy chứ chính Như cũng cảm thấy xấu hổ và không hiểu sao mình lại nói vậy.

-Đấy! Tao biết ngay mà! Kém! Sợ chồng! Mày còn nhỏ tuổi làm gì đã biết chim to chim bé là gì, thằng nào b*** to nó dập cho thì cả đời không quên được ha ha ha –Ông Lú ngửa đầu cười to để che đi sự hồi hộp của mình.

-Eo… bác ý… thì cháu không biết nên ngày trước kiểm tra môn sinh lý con người cháu còn hỏi bác mà… -Như bặm môi lại khi bị bác Lú trêu.

-Mày hỏi đúng người rồi đấy! Mày muốn biết gì cứ hỏi tao! Thích thì thực hành luôn ha ha ha –Ông Lú cười lớn nói kiểu nửa đùa nửa thật. Nói xong thấy Như im lặng không nói gì ông Lú lại hỏi.

-Thế chim chồng mày to không? Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Dạ… cũng bình thường ạ… -Như ấp úng.

-Khoảng bằng nào? –Ông Lú tò mò hỏi… Một lúc sau thấy Như không nói gì ông định hỏi thêm thì ông thấy một bàn tay từ từ đưa lên trước mặt ông. Như gang nhẹ bàn tay trắng trẻo thon dài của mình ra để tả chiều dài cho bác Lú và đưa lên cho bác nhìn.

-Vãi l**!! bé thế!! ha ha còn không bằng tao!

-Eo… của bác to thế á?

-Chả thế! B*** tao vừa to vừa dày… ai bé như chồng mày… haha…

-Chồng cháu vừa đủ dùng nha hihi… Mà nhá! bác đừng nói mấy từ bậy bạ như thế nữa, nghe nói tục lắm ý… -Như mỉm cười nói đỡ cho chồng và tiện nhắc lão Lũ mấy từ ngữ tục tĩu, một phần cũng để giảm bớt sự xấu hổ bởi mấy câu chuyện tế nhị này… Lão Lú thấy cũng ngại nhưng chỉ biết cười.

-Đủ dùng cái gì, con gái chúng mày thích chim to bỏ mẹ ra! –Sau khi bị nhắc lão Lú cũng biết đường mà thay đổi rất nhanh.

-Nhưng… chồng cháu có bao nhiêu dùng bấy nhiêu chứ ạ, có muốn to hơn cũng chẳng được… hi hi… -Như không hiểu sao mình lại bị cuốn vào câu chuyện này nữa… hai bên má nàng đỏ ửng.

-Nói vậy… mày thích chim chồng mày to hơn đúng không?

-Vâng ạ… con gái ai cũng thích mà bác hihi…

-Thế mày có muốn thử của tao không?–Ông Lú thở mạnh lỗ mũi nở to hồi hộp khi hỏi Như điều này. Như mở to mắt vì câu hỏi bất ngờ của bác Lú, nàng im lặng mất vài giây rồi mới trả lời được.

-Không! Bác hâm à! –Như cười gượng và đánh vào vai ông Lú một cái rồi im bặt, nhưng nhịp tim của Như đập càng lúc càng nhanh, cái cảm giác này thật khó tả. Bác ấy thực sự là người nói chuyện rất bỗ bã tục tĩu, nếu là người khác nàng sẽ bỏ đi rồi, nhưng vì cũng quen với bác Lú lâu, quen kiểu nói chuyện của bác ấy thì Như chỉ thấy xấu hổ và dùng cách im lặng để không tiếp tục câu chuyện đó nữa. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Nhưng thực sự những lời nói bỗ bã ấy lại khiến Như thấy có chút thú vị kỳ lạ vì từ trước đến nay nàng sống trong một môi trường giáo dục rất tốt, gia đình gia giáo nên rất ít nghe những lời tục tĩu bậy bạ như vậy. Như thấy thú vị vì như thể nàng đang khám phá một thế giới mới vậy.

-Nói thật tao bỗ bã vậy chứ cái tính tao nó lành, ngày hôm nay được mày thừa nhận điều đó khiến tao thấy rất vui, chuyện chăn gối đàn ông đàn bà nhiều lúc tao mông lung vì bà vợ khô khan lắm! Nhiều lúc tao tò mò về cảm giác của phụ nữ thế nào mà chẳng ai nói tao biết… -Thấy Như thẳng thừng từ chối ông Lú ngại lắm, ông liền tự nói đỡ cho bản thân.

-Thế mà trước bác bảo có gì cứ hỏi bác…

-Đợt nào? Tao nói vậy hồi nào?

-Đợt cháu học về môn sinh lý con người ấy bác! Cháu cũng hỏi qua bác vài câu đó…

-À thì… ừ đấy! Đàn ông đương nhiên tao hiểu, phụ nữ tao cũng hiểu, chỉ là tao muốn họ thừa nhận và trả lời những câu hỏi của tao thôi!

-À… Cháu hiểu rồi… bác chỉ tò mò chuyện đó thôi ạ? Có nghĩa là bác muốn làm gì đó với vợ bác và muốn bác ấy phải thừa nhận là có được hay không được ý ạ? –Như mỉm cười nói giảm nói tránh, nàng thấy thật thú vị khi trên đời này nhiều người có tính cách lạ thật. Chồng nàng là một người trong số đó nên với tính tình này của ông Lú nàng cũng không thấy có gì lạ.

-Ừ… Chỉ vậy thôi, sướng thì cứ nói là sướng cho người ta vui đi, đằng này… -Ông Lú lắc đầu và nghĩ về bà vợ già của mình ở nhà mà ngao ngán.

-Hi hi… Vậy sau này bác cứ hỏi cháu, cháu sẽ thừa nhận thay cho bác gái hihi… -Như hiểu cảm giác khó chịu của ông Lú, bởi vì khi không được hoàn toàn cảm thấy thỏa mãn cả về tâm lý sẽ khiến con người ta rất khó chịu. Nếu chỉ thừa nhận bằng lời nói thì Như hoàn toàn có thể làm được. Vẫn là tính cách tốt bụng muốn giúp đỡ người khác, một phần Như cũng không muốn bác ấy xấu hổ khi bị nàng từ chối điều hoang đường vừa rồi.

-Thật không? –Ông Lú cũng khá bất ngờ với lời đề nghị của Như.

-Thật ạ! Hihi… nhưng bằng cảm nhận của cháu đó… vì mỗi người đều khác nhau mà hihi…

-Được vậy thì còn gì bằng! ha ha! Tao hỏi lại mày nói nghiêm túc chứ! Đừng kể với chồng mày nhé! –Mặt ông Lú nghệt ra khi nghe con bé nói vậy. Thực ra ai thèm quan tâm đến bà vợ già chứ, nếu con bé thừa nhận bằng cảm nhận của chính nó chẳng phải sẽ sướng hơn nhiều sao.

-Vâng ạ… hihi… -Như ôm miệng cười đỏ cả mặt. Có lẽ sự thân thiết sau bao nhiêu lần đi cùng bác Lú đã khiến Như cảm thấy gần gũi hơn mà quên mất mình thực sự cần giữ khoảng cách.

-Được rồi! Vậy tao cảm ơn mày trước! Thôi đến đây được rồi, xa nhà lắm rồi đấy! Mày chạy ra hiệu thuốc kia mua thuốc đi rồi tao còn chở về! –Vừa nói ông Lú vừa dừng ở vệ đường và chỉ tay về phía hiệu thuốc.

-Dạ vâng ạ! –Như đeo khẩu trang lại và bước xuống xe chạy tới hiệu thuốc. Ông Lú ngồi trên xe nhìn chằm chằm vào bộ mông to của con bé mà bên dưới chim cửng lên râm ran khó chịu. Con bé ngon cỡ này thật sự rất khó cưỡng. Chỉ cần nghĩ lại cuộc nói chuyện vừa rồi lại khiến ông Lú hứng tình phát điên. Ông nứng lắm rồi, đây là lần đầu tiên ông thăm dò và nói chuyện với Như về vấn đề tình dục sâu đến vậy. Nhưng có vẻ như nói thì nói nhưng con bé vẫn giữ khoảng cách lắm.

….. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Cùng lúc đó tại nhà ông Lưu… Sau khi tất cả mọi người ra khỏi nhà, ông Lưu lên phòng mặt hằm hằm cầm chiếc quần đùi đi xuống gara ô tô.

-Cộc cộc! –Hai tiếng gõ cửa rất to chất chứa những sự khó chịu của ông Lưu.

-Ông… ông chủ… -Lão ăn mày mở cửa ra thấy ông Lưu liền run rẩy sợ hãi vì vẻ mặt đầy sát khí của ông ta. Ông Lưu không nói gì, ông đứng lừng lững ở cửa vì chất dáng béo bự của mình, tuy nhiên nếu nhìn kỹ ông Lưu chỉ cao hơn lão ăn mày tầm 6 hoặc 7 cm.

-Ông chủ… ông… sao ông lại xuống đây ông chủ? –Lão ăn mày cúi mặt xuống đất không dám nhìn lên. Ông Lưu nghiến răng và ném chiếc quần đùi thẳng vào người lão ăn mày khiến chiếc quần rơi xuống đất.

Lão ăn mày mở to mắt nhìn chiếc quần, lúc này lão mới ý thức được sự nguy hiểm của vấn đề, lão ăn mày nuốt nước bọt, hai tay run rẩy cầm chiếc quần đùi lên không nói được câu gì, chuyến này chết chắc rồi… đây là chiếc quần đùi hôm trước ông cởi ra trên ban công phòng ông Lưu.

-Con chuột nhắt này… mày đã rình tao được bao nhiêu lâu rồi?… -Ông Lưu nghiến răng trợn mắt càng khiến lão ăn mày sợ hãi.

-Tôi… tôi… -Lão ăn mày sợ lắm rồi, lão không còn thốt lên được câu giải thích nào.

-NÓI MAU!!!! –Ông Lưu quát to khiến ông lão giật mình.

-Cháu… cháu… tôi tôi… -Lão ăn mày sợ quá xưng cháu với ông Lưu. Vì ngày xưa ở quê ông, không cần biết tuổi tác ra sao, cứ là dân đen thì phải gọi quan lớn bằng quan xưng con hoặc cháu. Lúc này do quá sợ hãi nên lão ăn mày mới bị nói nhầm như vậy.

-Thằng chó già này! Mày đã nhìn thấy những gì? HẢ???? –Ông Lưu lúc nghiến răng lúc quát, ông cũng phát điên với lão già này rồi, đúng là nuôi ong tay áo.

-Con… con… không thấy gì cả… -Lão ăn mày sợ hãi nói.

-Bố láo! "BỘP" –Ông Lưu phát điên đấm cho lão ăn mày một cái vào mặt khiến lão ngã nhoài ra đất.

-KHAI MAU!!! MÀY THẤY NHỮNG GÌ RỒI!!! –Ông Lưu phát điên khi nghĩ đến chuyện bị lão ăn mày nhìn thấy ông tình tứ với con dâu, chuyện này mà bị lộ ra thì cuộc sống hạnh phúc của cả nhà ông sẽ bị tan vỡ hết.

-Ai da… đau quá… con xin ông chủ… con không thấy gì cả… con không thấy!!! –Lão ăn mày ôm mặt, máu mũi máu mồm chảy ra. Lão không thể khai cùng Như leo lên đó nhìn trộm được, lão thà bị đánh còn hơn khai ra điều đó, mặc dù nếu lão khai ra có thể ông chủ Lưu sẽ tha cho lão.

-MÀY NÓI LÁO!!! –Ông Lưu lao vào đấm đá lão ăn mày, ông lão ăn mày nhỏ bé chỉ biết ôm đầu nằm dưới đất kêu la thảm thiết.

-Au ui! Ai da! Tôi xin!!! Tôi xin lỗi!!! Con không thấy gì!!! Ông chủ!!! Con không thấy gì cả!!! Con xin lỗi!!! –Lão ăn mày lăn lộn dưới đất vừa kêu vừa chịu đòn, bị đánh đến mức như vậy nhưng lão vẫn không khai ra Như đứng rình cùng mình.

-Mày có khai ra không? Không tao giết!! –Mắt ông Lưu trợn ngược, ông cầm cái chổi chít trong phòng lão ăn mày dơ lên.

-Con… con xin ông… con xin ông… -Lão ăn mày quỳ xuống, hai bàn tay chắp lại van xin cúi lậy ông Lưu.

-NÓI MAU!!! Mày đã thấy những gì? Mày nói tao còn tha cho, mày không nói tao giết!!! –Ông Lưu trợn mắt cầm cái chổi dứ dứ định đập lão ăn mày.

-Con xin ông… con lên quét dọn… con nóng quá cởi quần ra treo ở đó… sau đó để quên… -Lão ăn mày run rẩy, vừa nói vừa nấc.

-Bộp!! Bộp!! Bộp!! Bộp!! Vẫn nói láo này! Tao sẽ giết mày!!! –Ông Lưu đập cán chổi vào người lão ăn mày liên tục.

-Ai da!! Ai da!!! Con xin lỗi! con xin lỗi ông chủ!!! Ai da đau quá! Con…. Con… Con chỉ thấy ông chủ và cô Uyên!!!! –Lão ăn mày lăn lộn dưới đất ôm mặt, vì đau quá nên lão đành khai sự thật.

-MÀY!!!! –Ông Lưu trợn mắt gân mặt lên khi nghe thấy vậy.

-Thằng chó già này mày đã thấy thứ mày không nên thấy! –Ông Lưu nghiến răng trừng mắt nói.

-Con xin ông! Con xin ông! Ông nói con khai ông tha cho con!!! Con xin ông!! có chết con cũng không nói ra!!! Bộp! Bộp! Bộp! –Lão ăn mày dập đầu liên tục xuống nền cầu xin sự tha thứ.

-Mày là loại bẩn thỉu, loại cặn bã của xã hội… MÀY!!! MÀY!!!!!!!!!!! THẰNG CHÓ!!!! –Ông Lưu lại gầm lên đập lão ăn mày bằng cán chổi vì quá tức giận. Đã bao nuôi lão ăn mày trong nhà còn bị lão rình trộm, tính ông Lưu cục cằn việc lão bị đánh cỡ này cũng dễ hiểu.

-Ai da!!! Ai da!!! Đau!!! Con xin ông!!! Đau!!! Con chết mất!!! –Lão ăn mày lại lăn lộn dưới đất, lão liên tục xưng con trong khi lão còn nhiều tuổi hơn ông Lưu. Nhưng vì quá tức giận ông Lưu không dừng lại được.

-Mẹ kiếp thằng chó này!!! Tao nuôi mày ăn ở mày báo đáp tao thế này hả thằng CHÓ GIÀ!!! –Ông Lưu dập gẫy cả cán chổi, ông đứng thở phì phò như con lợn vừa chạy một quãng đường dài. Lão ăn mày bị đập nhiều như vậy nhưng vẫn vùng dậy được, vì lão đã quen với cuộc sống khắc nhiệt ngoài kia biết mấy chục năm nay, lão vẫn còn rất khỏe. Sợ ông Lưu sẽ đập chết mình lão vùng dậy chạy thẳng ra cổng với một gương mặt đầy máu.

-CÚT!!! CÚT KHỎI NHÀ TAO!!! ĐỪNG ĐỂ TAO THẤY MÀY MỘT LẦN NỮA!!! HỜ HỜ… CÚT!!!!! –Ông Lưu vừa chửi với theo vừa thở dốc vì mệt.

-Hử gì vậy? –Uyên vừa bước vào cổng thì thấy tiếng động lớn, nàng với gương mặt lạnh lùng nhìn vào trong nhà thì thấy lão ăn mày mặt mũi be bét máu chạy từ gara chạy qua nàng. Lúc này Uyên đang mặc một bộ váy zip, chân đi guốc khoảng 10cm nên trông nàng rất cao, lão ăn mày chỉ cao đến vai nàng vút qua như một cơn gió.

-Ơ! Ông cụ! kìa… Ông!!!… -Uyên mở to mắt nhìn theo lão ăn mày, nàng không hiểu chuyện gì xảy ra thì tiếp tục có tiếng đập phá bên trong gara. Uyên liền bước vào trong thì thấy bố chồng đang đập phá đồ của lão ăn mày.

-Bố!!! Có chuyện gì vậy? –Uyên cau mày đi tới. Thấy Uyên ông Lưu mới dừng tay đứng chống nạnh thở. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Uyên à… Phi Ninh đâu con? Hờ hờ… -Ông Lưu ngó ra đằng sau đề phòng vì ông không muốn hai thằng con thấy bộ dạng này của mình.

-Con không biết, con vừa đi shopping về… nhưng mà… Tất cả những chuyện này là sao? Sao bố lại làm vậy? –Uyên nhìn xung quanh và nhíu lông mày lại.

-Hôm qua… bố nhặt được cái quần đùi trên ban công phòng bố… hờ hờ… là cái quần bố cho lão già… Con hiểu chứ? –Ông Lưu chống nạnh vừa thở vừa nói, ông không cần vòng vo nữa vì Uyên nhìn sẽ hiểu.

-Ông ấy… nhìn trộm bố?

-Không… là bố con mình…

-Cái gì? Nhưng… là lúc nào ạ… -Uyên cau mày lại, nàng cảm thấy có chút bất an về chuyện này.

-Bố không biết… nhưng thằng già đó đã cởi quần ra thì con biết nó thấy những gì rồi đấy! Láo! Quá láo! Đúng là nuôi ong tay áo! –Ông Lưu ngồi bệt xuống bậc thềm ở cửa ngách gara.

-Trời ạ… -Uyên nhắm mắt thở dài khoanh tay lại.

-Nhưng… bố làm thế này… cũng không phải cách hay… dù gì ông ấy cũng già rồi, lỡ bố đánh chết người ta thì sao? –Uyên vừa nói vừa cầm chổi đi dọn đống đổ vỡ. Nhìn lão ăn mày Uyên cũng hiểu lão bị đánh nhiều thế nào, Uyên vừa thấy thương vừa thấy tức vì tại sao lão ta lại rình rập như vậy chứ. Thấy bố chồng không nói gì, ông chỉ ngồi nhìn chằm chằm xuống đất là Uyên biết lúc này cũng không khuyên bảo được gì vì bình thường ngoài bản tính dâm dê đê tiện ra thì ông cũng thuộc tuýp người nóng tính.

Nàng mất bao công sức để giúp lão ở trong nhà mà bây giờ lão lại làm ra chuyện tày đình như vậy… Nhưng nghĩ lại nếu ra ngoài lão nói ra những bí mật đó thì sao, tự dưng Uyên lại thấy rất lo lắng.

-Bố… Sao bố không nói chuyện nhẹ nhàng với họ, dù gì ông ấy cũng già rồi… Mình khuyên bảo họ giữ bí mật, hoặc cho họ một số tiền cũng được mà bố… Con nghĩ ông ta cũng không phải loại người hay đưa chuyện đâu…

-Con tin được lão ta? –Ông Lưu nhìn Uyên.

-Không phải vậy nhưng mà bố đánh người ta thế này, lỡ mai kia họ ra chợ tung tin linh tinh về gia đình mình thì có phải thiệt không chứ…

-Con yên tâm, chuyện đó bố lo được… -Ông Lưu vừa nói dứt câu thì tiếng xe của Ninh và Phi cũng về đến cổng. Vì xe của Uyên đang đỗ trước cổng nên hai anh em cũng đành vứt xe ở đó và đi vào nhà.

-Con… Chuyện này… Nhớ lấy lý do khác nhé! Đừng cho hai thằng biết sự thật. –Ông Lưu lo lắng căn dặn Uyên.

-Con biết rồi! –Uyên cau mày và tiếp tục dựng lại mấy cái bàn ghế bị đổ. Ông Lưu chống tay đứng dậy lừ lừ đi vào trong nhà. Nghĩ nếu giết lão ta để bịt miệng thì không phải cách hay, xử lý lão già này không tốt nó sẽ gây ra hậu quả không đáng, bởi vì ông Lưu là người có rất nhiều thứ để mất, để đánh đổi, nên ông không dám làm bừa, làm trái pháp luật. Nhưng để giữ được cái mồm của lão ăn mày cũng khiến ông đau đầu.

-Bố! –Vào trong nhà Phi và Ninh thấy ông Lưu mặt hằm hằm đi lên cầu thang không thèm đáp lời nên hai anh em thấy lạ. Vừa đặt chiếc cặp xuống sofa thì Phi thấy Uyên đứng ở cửa ngách gara vẫy tay.

-Sao vậy em? –Thấy vậy Phi liền đi ra đó hỏi Uyên.

-Bố không cho ông lão ăn mày ở trong nhà mình nữa… -Uyên rào trước việc anh Phi sẽ hỏi tại sao lại có đống đổ vỡ này.

-Tại sao vậy? Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Em cũng không rõ lý do, anh hỏi bố xem… -Uyên khéo léo né tránh.

-Ui trời sao bung bét thế này? –Ninh đứng đằng sau Phi nhìn đống đổ nát trong phòng ông lão, trông hai anh em có vẻ không mấy quan tâm đến ông cụ này.

-Ừ! Kệ bố chắc bố có lý do riêng! Sau nuôi một con chó canh nhà là được! –Phi nói với gương mặt lạnh lùng, là một người rất bận rộn nên anh không bao giờ quan tâm đến mấy việc linh tinh, kể cả nó là việc xảy ra trong nhà mình.

-Bố có thích nuôi chó đâu anh! Nuôi mèo đi anh! Ha ha… –Ninh và Phi quay lại phòng khách vừa đi vừa nói.

-Mèo anh chúa ghét! Thôi chú lên lấy đồ đi rồi anh em đi! –Uyên đứng nhìn thái độ của hai anh em mà thấy hai người này thật sự rất vô cảm. Chả lẽ họ không thèm quan tâm đến lý do? Họ coi ông lão ăn mày không khác gì một con chó canh nhà như vậy? Có cũng được mà không có cũng chẳng sao… Uyên đứng nhìn hai anh em mím môi lại vì cái vẻ vô tâm đến đáng sợ của họ, trong họ thực sự chỉ có công việc thôi sao.

10 Phút sau, Phi và Ninh ra xe thì thấy Như đi xe ôm về đến gần cổng và dừng tại đó. Ninh cau mày lại thấy vợ đi đâu với lão già kia mà lâu vậy, nhưng rồi vì công việc phải làm nên anh đành

phóng xe đi thẳng, để Như nhìn theo vẫy tay một mình. Ninh cau mày lại, anh cảm thấy hơi khó chịu về việc này… Cô ấy đi đâu với lão ta lâu như vậy chứ…

Như nhìn theo chiếc Ranger Rover của Ninh và Phi vẫy tay nhưng lại không thấy chồng mở cửa vẫy lại như hàng ngày, nàng mím môi lại và nhìn chiếc xe đi khuất, chắc anh ấy bận quá… Không nghĩ nhiều Như tung tăng đi vào trong nhà thì không thấy ai, nàng ngó cả trong bếp đều không thấy, sau đó nàng đi ra cửa ngách thì thấy chị Uyên đang dọn dẹp ở đó.

-Chị Uyên! Sao em không thấy ai ở trong nhà? –Như đứng ở trên thềm nói với xuống.

-Thế mày tìm ai? - Uyên vừa dọn vừa nói.

-Bố đâu chị?

-Trên phòng!

-À thế ạ, em cũng thấy các anh vừa đi khỏi… Nhưng sao đổ vỡ nhiều thế chị, ông cụ đâu chị? –Như vẫn chưa biết chuyện gì xảy ra.

-hmm… Ông cụ bị bố đuổi ra khỏi nhà rồi… -Uyên dừng lại thở dài nhìn em mình, vì nàng biết con bé này khá quý ông cụ.

-Sao lại thế ạ? –Như liền xỏ chiếc dép rồi bước xuống. Như vén mái tóc dài ra sau mang tai và nhìn đống đổ nát, nàng dần hiểu vấn đề và rơm rớm nước mắt, tuy nhiên vẫn chưa hiểu sao bố lại đuổi ông cụ ra khỏi nhà. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Chị nói mày đừng nói với hai anh nhé! Vào đây… -Uyên ngồi xuống giường ông cụ vẫy tay. Thấy vậy Như liền đi vào trong và ngồi xuống với gương mặt buồn bã.

-Bố tìm thấy chiếc quần đùi của ông cụ trên ban công của bố ấy, không biết ông trèo lên làm gì, nhưng bố tức lắm… -Uyên nói và nhìn Như, nàng không muốn dấu em mình chuyện này, nhưng chuyện nàng bị bắt gặp cùng bố chồng thì nhất định không được tiết lộ.

-Quần đùi á chị… -Như bỗng mở to mắt mím môi lại, hai hàng nước mắt rơi xuống đôi má hồng… Mặt Như nhanh chóng đỏ lên vì hôm đó chính là cái hôm nàng và ông cụ rình bố và chị Uyên. Nếu chị Uyên kể thế này chắc chắn ông cụ chưa tiết lộ có nàng cùng tham gia vụ đó.

-Ừ chắc là cái kia… Mày nín đi, ông ấy có chết đâu mà lo, suốt ngày khóc thôi… -Uyên cau mày chỉ vào chiếc quần đùi dưới đất và đưa chiếc khăn ướt cho Như.

-Hic… thế bây giờ ông ấy đâu hả chị… -Như mếu máo... Linh cảm cho nàng biết có chuyện chẳng lành. Việc đuổi ra khỏi nhà còn quá nhẹ với tính cách của bố Lưu.

-Hmm… chị không biết, nhưng lúc nãy chị thấy ông ấy cũng bị thương khá nhiều đó… chắc có bị bố đánh…

-Chị chờ em một lát… em chạy ra xem… rồi em quay lại dọn với chị… -Như vừa nói vừa đứng dậy, hai hàng nước mắt chảy xuống, nàng liền chạy ra cổng tìm lão ăn mày. Nghĩ ông lão cũng vì giữ bí mật cho mình mà ra nông nỗi như vậy, nếu ông ấy nói có cả nàng thì kiểu gì bố Lưu cũng không gây khó dễ đến mức này… Tại sao hôm ấy lại quên được chiếc quần này chứ.

Như lau nước mắt và chạy đến nơi ông cụ hay ngồi nhưng không thấy đâu, nàng đứng đó nhìn xung quanh, chắc ông cụ bỏ đi rồi… Như lại khóc vì thương ông cụ. Bị thương nặng chắc bị bố Lưu đánh nhiều lắm… càng nghĩ Như càng thấy thương, nàng khóc nức nở đi về nhà.

Vốn dĩ đã không muốn gặp bố chồng vì những phát sinh trước đó, nay lại xảy ra chuyện này, nàng không biết phải nói chuyện với bố chồng thế nào… Chuyện này chắc nàng sẽ không thể giúp ông lão được nữa… vì bố Lưu sẽ không bao giờ đồng ý lần thứ hai.

Uyên ngồi ở giường ông lão ăn mày tháo đôi guốc của mình xuống và xỏ một đôi dép lông đi trong nhà, nàng tuy bình tĩnh nhưng không phải không lo lắng chuyện ông lão ăn mày sẽ tiết lộ chuyện lão ta nhìn thấy… thực sự rất xấu hổ khi bị lão ta rình rập như vậy… Mặc dù người đời có không tin lời một ông lão ăn mày nhưng ít nhiều trong họ cũng lóe lên một tia lửa nghi ngờ gia đình ông Lưu có vấn đề… Lúc này không biết phải làm thế nào, đành phải chờ tin tức của ông cụ vậy…

…. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Một tuần sau…

Trong thời gian này, mỗi lần Như đi học nàng luôn chạy qua cái ngách mà ông lão ăn mày thường ngồi để kiếm lão mà không thấy, thậm chí nàng có nhờ cả bác Lú xe ôm đi tìm cũng không thấy, sự lo lắng tăng lên hàng ngày khi ông lão mất tích lâu đến vậy. Căn phòng lão ăn mày bây giờ đã trở thành nhà kho như cũ, đống đồ cũ đã được chất lên giường ông lão nhìn lạnh lẽo vô cùng.

Mặc dù Như không có quan hệ huyết thống với lão ăn mày nhưng nàng vẫn cảm thấy thương lão… Con gái mà… khi làm tình… ai để lại ấn tượng sâu sắc thì ắt hẳn họ sẽ nhớ cả đời, đó không phải là nhung nhớ tình cảm trai gái mà là một cảm giác rất khó quên… Nhất là với một cô gái tốt bụng, dễ đồng cảm với hoàn cảnh của người khác.

Ông ấy ra nông nỗi này cũng vì sự tò mò của nàng hôm đó, và ông ấy đã giữ bí mật cho nàng đến phút cuối bị đuổi đi… Như cảm thấy rất thương ông cụ, trước đó ông cụ còn không nói chuyện với nàng vì điều gì chính nàng cũng không biết… Chỉ biết ông ấy tránh mặt nàng một cách khá phũ phàng…

Như đâu biết ông cụ đang ghen… Ghen vì bắt gặp nàng cùng Phi ân ái trên sofa đêm hôm đó. Nhưng phận người ở… lại ở đáy xã hội nên lão ăn mày biết mình không có tư cách nào để trách Như cả, nhưng ghen thì vẫn ghen nên lão chọn cách lẳng lặng rời đi, cộng thêm việc bị ông Lưu đánh đuổi… có lẽ lão đã đi đến một nơi nào đó thật xa.

…. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Thêm một tuần nữa trôi qua khi mà tin tức của lão ăn mày càng ngày càng xa vời, mọi người lại quay lại với cuộc sống thường ngày như chưa từng có sự xuất hiện của lão. Như cũng vậy, nàng đã cố gắng tìm mà kết quả đều vô vọng vì vậy nàng đành phải để mặc lão lại quay lại nơi mà lão đã tới.

Tối nay… Phi và Ninh làm một bữa tiệc linh đình vừa để chia tay vừa để chúc mừng cho thành công của dự án. Sau ngày hôm nay hai anh em sẽ lại sang Kenya để tiếp tục sứ mệnh của mình. Tối nay khách mời là toàn bộ cán bộ nhân viên của tổng công ty tại Hà Nội đến dự, phía trên cùng nổi bật nhất vẫn là hai chị em Uyên và Như, ngồi cùng mâm là ông Lưu, ông Lý, Phi và Ninh cùng một số khách mời ở đại sứ quán Kenya.

Bữa tiệc linh đình diễn ra khiến ai cũng phải choáng ngợp vì sự đặc sắc của nó, trong khi mọi người đang nhìn lên sân khấu để thưởng thức nghệ thuật thì Như liên tục nhìn vào điện thoại cười tủm tỉm.

-Em… xem kìa! Hay lắm! họ chỉ biểu diễn một lần thôi! –Ninh vỗ nhẹ vào vai vợ trong bộ vest lịch lãm.

-Vâng ạ… hihi… -Như ôm miệng cười tủm tỉm, gương mặt hơi đỏ. Hôm nay nàng mặc bộ váy dạ hội rất xinh, chiếc váy màu trắng bó sát vào body làm tôn thêm vẻ quyến rũ cho cơ thể cực phẩm của nàng, trông vòng nào ra vòng đó với đôi chân dài thấp thoáng lúc ẩn lúc hiện trong chiếc váy, chiếc cổ áo xẻ xuống gần giữa ngực, làm lộ ra một phần ngực to của nàng, trên cổ Như đeo một chiếc vòng ngọc trai đắt tiền. Tóc búi cao, gương mặt trái xoan đẹp không góc chết cùng với đôi môi đỏ và làn da trắng mịn hồng hào.

Với chiều cao 1m72 trông nàng đã rất cuốn hút nay Như đi thêm đôi guốc 12 phân khiến chiều cao nàng tăng lên đến 1m85 lại càng làm nàng thêm nổi bật và quyến rũ với bộ mông to cong lên trong chiếc váy, phần eo con kiến thắt lại, bên trên là bộ ngực to ưỡn ra đầy kích thích. Khác với Như, chị Uyên ngồi cạnh lại thả tóc, cũng là một chiếc váy dạ hội màu đen đắt tiền, nó tôn lên vẻ quý phái sang trọng cho Uyên. Cả hai chị em đều đi guốc 12 phân nên trông rất cao và nổi bật giữa đám đông.

Trước đó hai chị em bước vào khán phòng mà khiến tất cả mọi người choáng ngợp. Thực sự Uyên Như quá nổi bật với vẻ xinh đẹp của mình. Ai nấy cũng phải trầm trồ, suýt xoa tấm tắc khen ngợn con dâu của chủ tịch Lưu. Nhiều người lần đầu gặp, nhiều người gặp được một đến

hai lần, nhưng dù là ai, trai hay gái họ cũng phải sốc vì sắc đẹp của hai cô con dâu nhà chủ tịch. Nhiều người còn không nghĩ trên đời này lại tồn tại hai vẻ đẹp hoàn mỹ đến mức này… Những kẻ biến thái thầm ước chỉ cần được mút ngón chân của hai cô gái này thôi cũng đã mãn nguyện lắm rồi.

Còn về phần ông Lý… Ông Lưu tự hào cỡ nào thì ông Lý còn tự hào hơn gấp trăm lần, bởi vì hai cô gái này đều là các con của ông. Ông Lý nhìn hai chị em với ánh mắt trìu mến và thầm cảm ơn người mẹ quá cố của chúng vì đã sinh hạ được hai thiên thần này. Mặc dù Như và Uyên cách nhau có hai tuổi nhưng trông con bé Như trẻ con hơn Uyên khá nhiều khi ăn mặc như vậy, vì thế ánh mắt ông Lý nhìn sang Uyên có phần nhiều hơn, có vẻ như sắc đẹp của sự nghiêm túc luôn cuốn hút người lớn tuổi.

-Bộp! –Uyên đánh mạnh vào vai Như một cái.

-Ơ! Chị… sao chị đánh em… -Như nhíu lông mày lại quay nhìn chị với gương mặt hết sức xinh xắn. Như ôm tay vì thấy hơi đau. Uyên cau mày lại rồi hất mặt về phía sân khấu.

Sau đó Như mím môi lại tắt điện thoại và nhìn lên sân khấu, Uyên làm như vậy là vì ngồi cùng bàn có một số quan chức của đại sứ quán Kenya, nếu để họ thấy Như không nghiêm túc sẽ không hay.

Nhưng Như thì vô tư, lúc sau thấy điện thoại rung, nàng lại mở điện thoại ra xem với đôi mắt mở to. Ông Lý ngồi đối diện liếc nhìn hai cô con gái mà mỉm cười. Chúng nó trưởng thành hết rồi, đứa nào đứa nấy đều rất đẹp… Trong lúc mọi người đang xem biểu diễn thì ông Lý lại bị chính hai cô con gái mình cuốn hút, vì đây là lần đầu tiên ông thấy hai chị em ăn mặc thế này, trông cực kỳ trưởng thành và quý phái… Trầm ngâm một lúc, ông Lý cau mày lại vì trong đầu ông đang có một câu hỏi thắc mắc.

Trước đây vú của mẹ chúng nó không to lắm, nhưng tại sao đẻ ra cái Như và cái Uyên lại có cặp vú to đến vậy?... Ông Lý chỉ dám liếc vào phần ngực của Uyên và Như rồi quay đi luôn, ông coi đó là một suy nghĩ bình thường, không có ý gì cả, nhưng thực ra ông đang lén nhìn vào khe ngực của con bé Như nhiều hơn vì lúc này cổ áo con bé có hơi hở.

-Ai da… đau em… Chị ý nhờ… -Như lại bị Uyên cấu vào đùi một cái. Như ôm đùi quay lên nhìn chị thì thấy Uyên vẫn chú ý lên sân khấu nhưng đôi lông mày lá liễu của chị cau lại là nàng hiểu.

Lúc sau Uyên lại đập tay vào đùi Như ra hiệu, Như nhìn chị thấy chị vẫn nhìn lên sân khấu nhưng ngay sau đó ánh mắt của Uyên liếc xuống Như và dùng tay vuốt vào ngực để ra hiệu. Thấy vậy Như liền nhìn xuống ngực mình kéo áo lại và đổi tư thế ngồi vì ngực hở ra hơi nhiều.

Ông Lý thấy vậy liền giật mình nhìn lên sân khấu vì như kiểu chúng nó biết ông đang nhìn sang đó vậy, ông liếc sang lần nữa thì thấy con bé Uyên đang nhìn mình, ông ngại quá liền ra vẻ gật đầu một cái, Uyên mỉm cười nhìn bố, nàng không biết bố có nhìn sang đây hay không chỉ là nàng muốn nhắc em mình kéo lại áo chứ không biết ông Lý có nhìn vào ngực cái Như, chỉ là một sự trùng hợp. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Sau màn mở đầu hoành tráng, ông Lưu và Phi lần lượt đứng lên phát biểu trước tràng pháo tay của mọi người. Còn Ninh ngồi dưới nói chuyện với cán bộ của đại sứ quán bằng tiếng Kenya rất thông thạo. Dự án này ông Lưu đã ấp ủ từ rất rất lâu, ông đã nhắm đến siêu mỏ này từ cách đây 20 năm… Và để cạnh tranh với các đối thủ của mình nên ông đã hướng Ninh đi học tiếng Swahili của Kenya từ năm anh học lớp 2. Đúng là tầm nhìn của một nhà kinh doanh tài ba, bây giờ khi Ninh 27 tuổi, ông cùng các con đang tận hưởng dần trái ngọt của siêu dự án này.

Ông Lưu nhìn sang Uyên và thầm cảm ơn con bé, vì thành công lần này nếu không nhờ Uyên có lẽ nó sẽ còn kéo dài rất lâu. Bỗng thấy Uyên cau mày lại liếc sang chỗ ông Lưu, điều này khiến ông Lưu giật mình quay mặt đi chỗ khác, con bé Uyên như thể có thiên nhãn vậy, ai nhìn về phía mình nàng đều biết.

Uyên nhìn ông Lưu với ánh mắt lạnh lùng rồi quay mặt đi chỗ khác, nghĩ về người bố chồng của mình… Tuy bệnh hoạn nhưng nàng không thể phủ nhận ông rất giỏi… Ngay hôm qua nàng vừa nghe Phi kể về dự án này của bố Lưu đã ấp ủ từ rất lâu, khi mà ông nhắm tới dự án này thì Uyên mới chỉ có 3 tuổi. Đâu đó trong tiềm thức nàng vẫn rất khâm phục bố chồng mình.

… 1 tiếng sau khi khai tiệc… Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Lúc này mọi người đã ngà ngà say, kể cả Uyên và Như cũng hơi biêng biêng rồi… Hôm nay là ngày vui nên ai cũng quá chén… Ninh mặt đỏ bừng nhìn vợ, thấy cô ấy lại nhắn tin trong điện thoại rồi cười tủm tỉm… Anh đã để ý vợ từ đầu bữa tiệc tới giờ không biết cô ấy nhắn tin với ai… Bình thường Ninh luôn tôn trọng vợ và để cho nàng không gian riêng tư nên anh chẳng bao giờ kiểm tra nàng nhắn tin hay gọi điện cho ai.

Nhưng lúc này có sẵn rượu trong người Ninh cảm thấy khá khó chịu, vì dù gì hôm nay cũng là bữa chia tay của anh, còn chưa kể có cả những vị khách rất quan trọng ở đại sứ quán nữa. Nhân lúc Như và Uyên đứng dậy đi vệ sinh, Ninh lục túi của Như và lấy điện thoại ra kiểm tra.

Kiểm tra Mess không có, Insta cũng không… Ninh kiểm tra toàn bộ mạng xã hội đều không có, cuối cùng ở phần nhắn tin của số điện thoại có hiện lên cái tên Bác Lú xe ôm… Ninh mở to mắt và có chút hồi hộp xen lẫn khó chịu, bởi vì gần đây anh luôn thấy vợ đi cùng với lão xe ôm đó.

Ninh tò mò bấm vào xem thì giật mình khi vợ mình lại nhắn tin với lão xe ôm những chủ đề nhạy cảm thế này… Lão hỏi "chơi kiểu chó có sướng không" vậy mà Như vợ anh vẫn trả lời "Tùy từng người bác ạ". Rồi thì… "tao hôm qua vừa chơi con vợ tao, tao bắt nó rên nó kêu lên

như con gà cục tác” “hi hi bác hài hước quá”… Ninh trợn mắt đọc tiếp những dòng tiếp theo trong tin nhắn…

-“Tao mút l** bà vợ tao thấy nó kêu la nghe khó chịu lắm, đạp tao ra hoài”

-“Hi hi… chắc bác làm bác gái đau thì sao ạ”

-“Đau là đau thế nào! Tao nhẹ nhàng lắm, tao liếm tao mút đau kiểu gì được”

-“Có lẽ bác gái không thích điều đó đâu ạ”

-“Thế mày có thích không”

-“Cháu bình thường, nếu chồng cháu muốn cháu sẽ chiều anh ấy”

-“Tao hỏi mày có thích được mút bướm không? Kiểu ấy có sướng không?” –Ninh vừa đọc vừa nhăn hết cả mặt lại vì ghen tức, nhưng phía dưới chim anh lại cửng lên cứng đơ.

-“…..” Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Ơ kìa mày đâu rồi, mày bảo mày sẽ trả lời mấy câu hỏi của tao mà”

-“Cháu thấy cứ tê tê, buồn buồn…”

-“Tê là sướng rồi ha ha… Thế mày thích địt kiểu nào nhất để tao về thực hành với con vợ già tối nay luôn”

-“….”

-“Lại đâu rồi”

-“Tư thế bình thường cơ bản là được rồi ạ”

-“Tao hỏi mày một câu, trả lời thật giúp tao”

-“Câu gì ạ?”

-“Mày thích bú b*** không?”

-“Nếu chồng cháu thích cháu sẽ chiều anh ấy…”

-“Tao hỏi mày thích bú không chứ tao đâu hỏi chồng mày”

-“Cháu không…”

-“Điêu, tao tưởng đàn bà đứa nào cũng thích bú”

-“Cháu là con gái mà hihi…”

-“Tao thì thích được bú lắm, con vợ già tao nhét cho nghẹn họng”

-“Bộ… của bác to lắm hay sao mà nghẹn họng?” –Ninh nghiến răng khi đọc được câu này.

-“To… mày thích b*** to không?”

-“Cháu có việc bận một chút ạ, nhắn tin sau bác nha”

-“Mày đang đi đâu hử?”

-“Cháu đang đi dự tiệc ạ…”

-“Ở đâu vậy?”

-“Ở Khách sạn Deawoo ạ, cháu xin phép cháu có việc rồi ạ.”

Ninh trợn ngược mắt khi thấy những dòng tin nhắn đầy dâm dục đó giữa lão xe ôm và vợ mình, tại sao cô ấy lại nói mấy chuyện đó với lão ta chứ?... Cơn ghen tức của Ninh nổi lên, anh quay lại thấy Như đang đi đến cùng Uyên, Ninh liền đứng dậy đi tới kéo Như ra khỏi phòng tiệc mà không nói một câu nào.

-Sao vậy anh? Tự dưng kéo em đi như phim Hàn Quốc ý… hihi… -Như vừa đi vừa ôm miệng cười, gương mặt ửng hồng của nàng trông rất xinh đẹp khi say rượu. Như nói vậy chứ nhìn Như và Ninh còn đẹp gấp trăm lần các cặp đôi diễn viên Hàn.

-Anh sắp đi sang kia rồi, hôm nay là bữa tiệc chia tay anh, em có thể không nhắn tin nữa được không? –Ninh mặt đỏ phừng phừng nói với Như, trông anh vẫn rất giữ bình tĩnh với chất giọng hơi run. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Dạ… -Như không biết nói gì khi Ninh đi thẳng vào vấn đề như vậy. Nàng lại nghĩ đến tin nhắn của mình với bác Lú, có khi nào anh ấy vừa mở ra đọc không?

-Anh không hề cấm đoán em nhưng phải có mức độ thôi! Mình là con gái có chồng mình nên giữ khoảng cách với người ta… Em… Haizzz… -Ninh thở dài, anh vẫn lịch sự nhẹ nhàng giải thích cho vợ hiểu. Ninh ôm đầu vì có lẽ điều này xảy ra là do bản tính biến thái của anh và sự nuông chiều không kiểm soát này đã khiến vợ thấy thoải mái nói chuyện với tất cả mọi người.

-Anh đọc tin nhắn của em? –Như cau mày lại nhìn Ninh, nàng không thích sự riêng tư của mình bị xâm phạm, nàng biết câu chuyện với bác Lú có hơi quá nhưng nàng vẫn giữ khoảng cách.

-Anh là chồng em chả lẽ anh lại không có quyền đó? –Ninh đang trong cơn giận cộng thêm có rượu liền cau mày lại, hai vợ chồng anh hầu như chưa bao giờ cãi nhau, nhưng tại sao sự căng thẳng lại xảy ra vào thời điểm này chứ.

-Ngày trước lúc mới yêu, anh muốn cả hai tôn trọng quyền riêng tư của nhau, tại sao bây giờ anh lại phá vỡ nó? –Như cau mày nhìn Ninh. Mặc dù đối chất với chồng nhưng chất giọng của Như vẫn rất nhẹ nhàng vì nàng là một cô gái hiền thục dịu dàng. Mặc dù đang say rượu nhưng Như vẫn tiết chế cảm xúc của mình rất tốt.

-Được rồi! Anh xin lỗi! Nhưng tại sao em lại nhắn tin với gã đó như vậy? Ngày nào em cũng đi cùng lão, bộ nhà không có xe hay sao? Nếu em lười thì có taxi đấy, nhưng mà taxi cũng không đi, Grap cũng không đi, có những thời điểm như hôm qua em đi đâu với lão rất lâu anh còn không biết? Thử hỏi có người chồng nào không thấy khó chịu không? –Ninh cau mày nhìn chằm chằm vào mắt vợ nói. Như cau mày lại dậm chân một cái và không nói gì vì chồng mình nói đúng. Nhưng nàng vẫn thấy khó chịu vì sự riêng tư của mình bị chồng can thiệp quá sâu.

-Còn hỏi của bác to không nữa? Anh đến chịu em!!! Em là cành vàng lá ngọc, là một mỹ nhân, là người có học, là vợ anh chủ nhân tương lai cả một gia sản kếch xù vậy mà em đi nhắn tin với lão xe ôm biết bao nhiêu từ ngữ nhạy cảm, những từ mà một quý cô không nên nói… còn hỏi chim lão có to không? Em bị sao vậy? Sao em hành động không giống một tiểu thư đài các chút nào vậy? Hay em thích lão? Hả? –Ninh quát vào mặt vợ, cũng may ở hành lang này không có người nếu không sẽ rất xấu hổ. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Em không thích bác ấy! –Như nói với đôi mắt rưng rưng ngấn lệ.

-Không thích thế tại sao nhắn tin như vậy? Các tin nhắn khác anh còn chưa đọc, anh dám chắc em nhắn tin với lão ta từ lâu rồi, thậm chí em còn xóa đi cơ! Tại sao vậy? Anh để em có sự riêng tư mà em tình tứ sau lưng anh vậy à? –Ninh càng nói càng thấy ức, như thể mọi dồn nén từ lâu sẽ được bung xõa hết ra bây giờ vậy.

-Em tình tứ? Sao anh lại nói vậy chứ? hic… -Hai dòng nước mắt Như chảy ra.

-Chả tình tứ thì không chắc? Có ai đi nói chuyện với người khác giới kiểu ấy không? Em hỏi chim to để làm gì? Em chê anh chim bé à? Hay thích địt nhau với hắn? –Ninh cau mày chỉ tay vào người Như.

-BỐP!!! –Một phát tát rất đau vào mặt Ninh. Như ôm tay cau mày nhìn Ninh và mím môi lại khóc. Một ánh mắt thất vọng, rất thất vọng.

-Chẳng phải anh thích như vậy sao? Anh muốn người khác động vào người em mà… Tại sao hôm nay anh lại ghen như vậy? –Như cau mày nhìn Ninh, đây là lần đầu tiên trong quãng thời gian yêu nhau Như tát Ninh một cái khiến Ninh cũng rất bất ngờ. Bình thường nàng là một cô gái dịu dàng hiền lành, nhưng để nàng bộc phát thế này chắc chắn một phần là do rượu, một phần cũng vì sự ấm ức và khó chịu đến từ những câu nói gây sát thương của Ninh.

-À… Như vậy là em thích để cho lão ta địt thật hả? Ha ha ha ha ha –Ninh ôm mặt cười to, anh cũng không thể ngờ khi cơn giận mình không nguôi ngoai mà càng lúc càng lớn hơn.

-Anh Ninh… sao anh lại nói như vậy?… -Như cau mày khóc, nước mắt chảy xuống hai bên má. Nàng định nói chồng là đồ bệnh hoạn nhưng không dám, nhưng cũng chính vì tính cách bệnh hoạn của Ninh mới khiến Như thành ra ngày hôm nay. Chính anh đã đẩy cả hai vợ chồng vào hoàn cảnh này. Vì vậy Như tức giận cũng vì thế. Nếu là hai vợ chồng bình thường, có quan hệ bình thường như những người khác thì đâu có những điều rắc rối thế này.

-Anh nói sai sao? Ha ha ha –Ninh lại ôm mặt cười lớn vì anh cũng hiểu vấn đề, cũng do mình… Anh lắc đầu ngao ngán chính bản thân mình, đúng là một trò đùa hai lưỡi…

-Hàng ngày… anh đều làm việc đến tối muộn… em cũng muốn chờ anh về để vợ chồng cùng nhau đi ngủ… Nhưng anh luôn lấy lý do để từ chối… chuyện chăn gối của chúng ta rất tệ đấy anh biết không? –Như say rượu nên nàng không ngần ngại nói thẳng tâm tư của mình.

-Ủa? Vậy là em đi nhắn tin với lão xe ôm gạ địt hả? –Ninh cười nhe nhởn, anh đã nói một câu rất thiếu lý trí, anh đã chạm tới ngưỡng chịu đựng của Như. Như cau mày lại nhìn Ninh với một ánh mắt cực kỳ thất vọng. Tầm vài giây sau nàng mới bị bộc phát sự tức giận.

-Anh… ANH ĐÚNG LÀ NGUYÊN TỐ 51 TRONG BẢNG TUẦN HOÀN HÓA HỌC!!! –Như hét vào mặt Ninh và đi thẳng, vì là một cô gái dịu dàng nên Như không biết mắng chửi ai bao giờ, nhưng những lúc tức thế này nàng cũng chỉ biết nói vậy… Kiểu chửi có học thức, ý câu nói Ninh là một kẻ ngu ngốc thiếu lý trí. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Gì vậy? –Ninh đơ người ra khi vợ nói thế. Đúng lúc đó cũng có vài nhân viên đi qua, họ mắt tròn mắt dẹt chẳng hiểu cô gái xinh đẹp kia nói gì nhưng mà đáng yêu vô cùng.

-Em đi đâu? –Ninh nhìn theo Như. Thấy Như không nói gì Ninh cũng mặc kệ vì anh đang khó chịu. Chắc lại chui vào xó nào ngồi khóc thôi, lát vào bảo Uyên ra tìm là được. Ninh thở dài và

chán nản đi vào tiếp tục bữa tiệc của mình, chính thức kích hoạt cuộc chiến tranh lạnh giữa hai vợ chồng.

Như vừa đi vừa khóc, nàng không trốn ở đâu như Ninh nghĩ mà nàng đi thẳng ra cửa sau của khách sạn Deawoo và đi bộ sang khu công viên, một sự thất vọng dâng cao trong Như, nàng không ngờ chồng nàng lại nói những lời như vậy. Thực sự rất sốc… vì Ninh và Như từ ngày mới yêu nhau đến giờ hôm nay là lần đầu tiên cãi nhau to thế này, điều này thực sự rất tồi tệ với tâm trạng của một người say rượu.

Như dạo bước ở ngoài đường với bộ váy dạ hội cùng chiều cao 1m85… Như đang thu hút mọi ánh nhìn của mọi người quanh đó, lúc này là 21h30 tối… Thực sự là khoảng thời gian rất nguy hiểm cho một cô gái xinh đẹp.

-Em gì eyy!!! Ôi mày ơi địt mẹ xinh vãi l** mày ạ… quay lại!! quay lại!! –Mấy thanh niên đầu không đội mũ đi qua Như liền choáng ngợp bởi sắc đẹp của Như.

-Em gì ơi!! đi đâu lên anh chở! –Một thằng dừng lại nói. Như cau mày lại đi thẳng không thèm trả lời.

-Em! Ơ kiêu thế nhờ! –Thằng kia vẫn đi xe chầm chậm cùng Như.

-Thôi mày ơi! ngữ mày tuổi l** sánh vai với em ý! Đi đi!! Ha ha ha… –Một thằng trong đoàn xe nói.

-Mày im mẹ đi để tao tán người đẹp! Em ơi từ lúc cha sanh mẹ đẻ đến giờ anh chưa thấy ai xinh như em đấy! Thằng nào làm em khóc để anh xử nó! –Thằng đó lao xe lên dơ tay ra định sờ đùi Như thì nàng rụt chân lại và đi về hướng khác.

-Địt mẹ mấy thằng ranh con CÚT!!! – Bỗng có một tiếng nói rất lực đằng sau khiến cả đám giật mình quay lại thì thấy một ông xe ôm.

-Thôi thôi đi mày ơi! Thú dữ đấy! –Một thằng già nhất nhóm nhận ra ông Lú liền phóng xe đi thẳng, thằng choai choai kia thấy vậy cũng liền phóng theo đàn anh mất dạng.

-Như!!! Như!!! Sao mày lại ở đây? –Ông Lú phóng lên chỗ Như. Thấy bác Lú Như vui lắm vì lúc nãy đám thanh niên làm nàng sợ.

-Bác! –Như mím môi lại khóc, kiểu cảm giác lạc lõng mà gặp được người quen cảm xúc liền vỡ òa. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Mày sao thế? Sao lại khóc? –Ông Lú dừng xe lại.

-Dạ… không có gì ạ, sao bác biết cháu ở đây? –Như lau nước mắt nói.

-Lúc nãy nhắn tin với mày xong tao phóng lên Deawoo lượn được mấy vòng rồi, linh cảm của tao rất tốt ha ha! –Ông Lú cười to, việc ông phóng lên đây chỉ để nhìn thấy Như thì chắc chắn ông đã mê mẩn Như lắm rồi, thậm chí ông còn ảo tưởng rằng con bé có cảm tình với mình khi thấy nó nhắn những từ ngữ nhạy cảm đến vậy.

-Cháu cảm ơn bác! Không có bác đám thanh niên kia không biết sẽ làm gì cháu nữa…

-Thôi! Lên đây tao chở về! Đi với tao mày không phải lo cái gì hết!! –Ông Lú hất mặt ra đằng yên sau. Như không nói gì, nàng túm lại váy và kê mông ngồi lên yên xe. Vì nàng đang mặc váy dạ hội nên chỉ ngồi được dáng quay ngang, nàng chụm hai đầu gối lại, hai tay bám vào eo bác Lú. Cứ như vậy ông Lú đưa Như phóng vào các con ngõ nhỏ đường tắt.

-Bác… -Đang đi thì Như vỗ vào eo ông Lú.

-Hả Sao?

-Cháu chưa muốn về, bác chở cháu đi lượn phố một lúc nha! –Như vừa đi vừa khóc với đống cảm xúc tiêu cực của một cô gái đang say rượu, lúc này thực sự nàng không muốn về nhà chút nào.

…… Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Hết chap 71.

Em xin trân thành cảm ơn tấm lòng và sự ủng hộ của các bác ạ.

Ngân hàng: BIDV

STK:4110946419

HO THI NGOC ANH